

'There wasn't always tension between science and religion'²²

AD VALVAS

JAARGANG 72 DECEMBER 2024
VOLUME 72 DECEMBER 2024

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT

Gelazer met de baas

Wat kun je doen als je in conflict raakt met je leidinggevenden¹⁴

WINTERVERHAAL De os en de ezel⁸ / **TOPSPORT** Goud voor rolstoelbasketballer¹²

UILENSTEDE Two international students give an insight into their life²⁴ / **INNOVATION** Teachers share their love for chemistry through videos²⁸

'Kunst en wetenschap kunnen niet zonder elkaar'

P6-7

Conservator en curator **Wende Wallert** vindt de VU Art Science Gallery de oase van rust en inspiratie geworden, die ze voor ogen had.

De ezel en de os

P8-11

Onrust in de dierenstal. Een timmerman en zijn zwangere vrouw willen er overnachten. Sommige dieren spreken al van een mensencrisis.

Dido Dinschman

COVER

Sociale onveiligheid

Soms raken VU-medewerkers in conflict met hun leidinggevenden. 'Stiekem gesprekken opnemen kan een goed idee zijn.' (p14-17)

ILLUSTRATIE
Bas van der Schot

Topsport

Julia van der Sprong hoopt dat het ooit vooral over de sport gaat in interviews, niet alleen over haar rolstoel. (p12-13)

Pharmaceutical Sciences

Teachers **Jaap Harteveld** and **Thomas Hansen** use videos in which they personally solve assignments. (p28-29)

Volg ons op Twitter
[@advalvas_vu](#)
en Instagram
[@advalvas](#)

'There wasn't always tension between science and religion'

P22-23

Once every two weeks, Earth Sciences research student **Dragos Mitrica** organizes a discussion about astronomy-related topics.

Sharing a bathroom comes at a cost

P24-27

For these international students, Uilenstede is a gateway to Europe. It's not so much crazy parties, but rather overflying planes that disturb the peace in their 'level-headed' home base.

AD VALVAS

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT
JAARGANG 72 #4 / DECEMBER 2024
INDEPENDENT MAGAZINE OF VU AMSTERDAM
VOLUME 72 #4 / DECEMBER, 2024

- 4 **OPINIE**
Raymond Gradus
Arbeidsmarkt de dupe van vroegpensioenakkoord
- 5 **WISSELCOLUMN**
Maurice Crul
Studeren is een linkse hobby
- 18 **XXL**
Latin Night
- 20 **COLOFON**
- 21 **WEBSITE**
Nieuws **News**
- 31 **BLOG USC**
Sanne Valkink
Studying is not only for wealthy people
- 32 **ONDERNEMINGSRAAD**
- 34 **CULTUUR**
Rialto / Sportcentrum
Griffioen / Restaurant
- 36 **WOUT & DIDO**

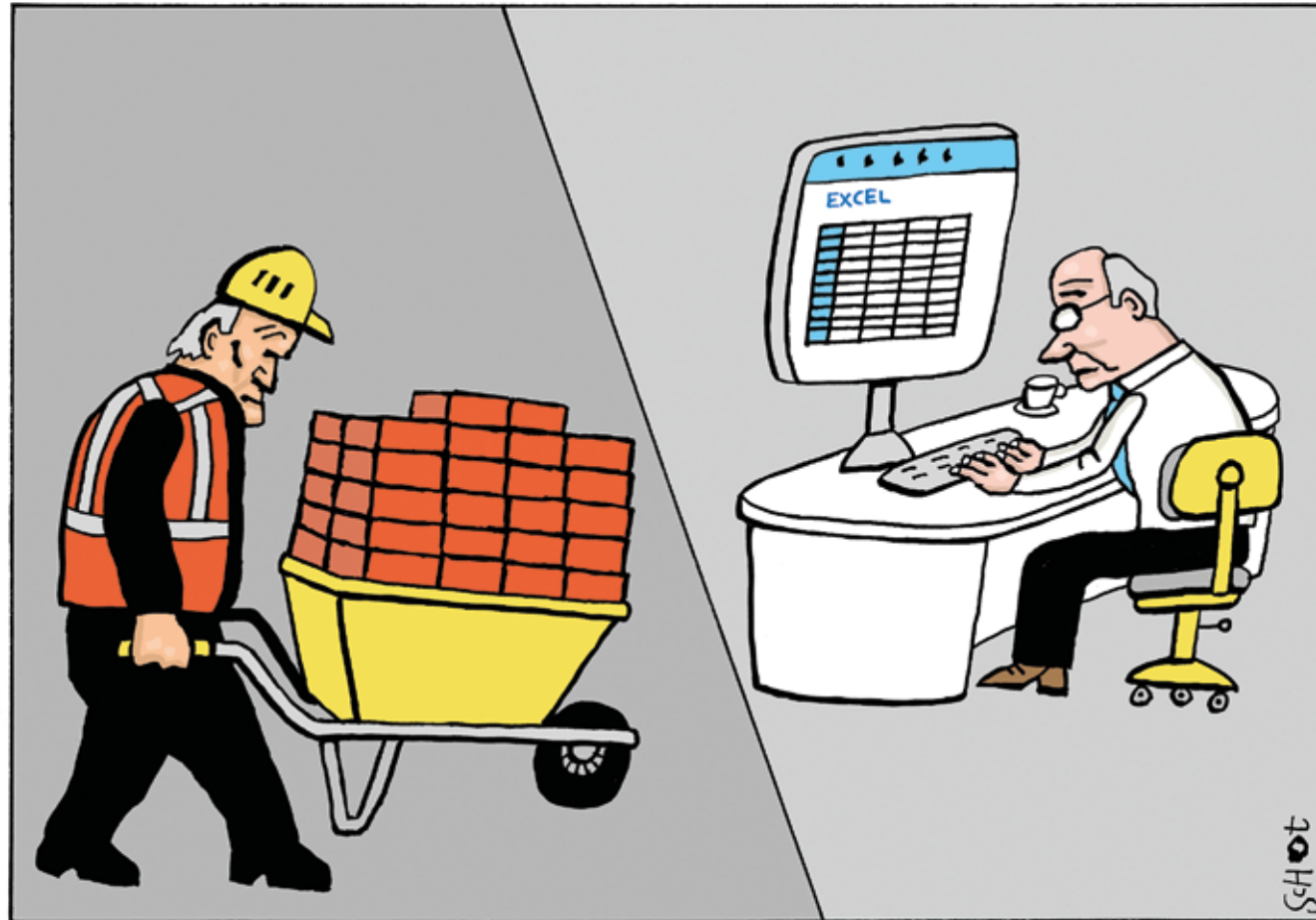

PEFC-gecertificeerd
Het papier voor dit magazine
komt uit duurzaam beheerde
bossen en gecontroleerde
bronnen
pefc.nl

Afgesloten hoofdstuk

En zo raakt het Wis- en Natuurkundegebouw steeds leger en verlatener, als de gebruikers verhuizen naar de nieuwe gebouwen op de campus.
WIS- EN NATUURKUNDEGEBOUW, CAMPUS, 28 NOVEMBER 2024, 12.36
FOTO PETER GERRITSEN

Arbeidsmarkt de dupe van vroegpensioenakkoord

Het onvoldoende afbakenen van zware beroepen vergroot het personeelstekort op een toch al krappe arbeidsmarkt.

DOOR RAYMOND GRADUS
ILLUSTRATIE BAS VAN DER SCHOT

De arbeidsmarkt is ongekend krap. De pijnlijke gevolgen van de tekorten daarvan worden steeds duidelijker. Kleuters worden naar huis gestuurd. Klassen krijgen maandenlang geen Frans. In de thuiszorg kan men nog maar twee of drie keer in de week langs bij ouderen die eigenlijk elke dag hulp behoeven. Deze tekorten zullen als gevolg van vergrijzing de komende jaren verder oplopen. Je zou verwachten dat het kabinet Schoof alle zeilen bijzet om het personeelstekort te beperken, maar niets is minder waar. Naast de kortzichtige bezuinigingen op onderwijs en onderzoek moet ook de in oktober overeengekomen Regeling voor Vervroegd Uittreden (RVU) gezien worden als een

regeling die dit tekort zal vergroten. In plaats van duidelijke afspraken te maken over wat een zwaar beroep is, mogen sociale partners dit zelf beslissen. Waar dit toe zal leiden blijkt uit de huidige RVU, die eind 2025 afloopt. Die regeling gaf cao-partijen het recht om werknemers drie jaar voorafgaand aan de AOW-leeftijd een bedrag van 1500 euro netto per maand mee te geven om eerder te stoppen met werken. Nergens is vastgelegd dat dit alleen bedoeld was voor mensen met een zwaar beroep. Daardoor dook de RVU in steeds meer cao's op, zoals in die van onderwijs, banken, De Nederlandsche Bank, gemeenten en de Rijksoverheid. De nieuwe afspraken zijn nog ruimer. Het bedrag dat meegegeven kan worden, wordt straks met 300 euro per maand opgehoogd. Cao-partijen bepalen nu of

een inkomensgrens wordt opgenomen in de RVU-regeling. De huidige komt daarmee te vervallen.

De geschiedenis is geplaveid met voorbeelden dat cao-afspraken niet altijd het algemeen belang dienen. Het meest beruchte voorbeeld is de WAO. Sinds de introductie daarvan in 1967 is het aantal uitkeringsgerechtigden gestaag gegroeid. Sociale partners en bedrijven begonnen de WAO te gebruiken als een afvloeiingsregeling voor overbodig geworden werknemers toen de economie in de jaren zeventig en tachtig slecht ging presteren. Sindsdien is langdurig gediscussieerd over maatregelen om het aantal WAO'ers te beperken met als sluitstuk in 2006 de nieuwe WIA.

Het kabinet zal erop wijzen dat de afspraken verschillende monitor- en ijkmomenten bevat, en er is een signaalwaarde van 15.000 RVU-deelnemers per jaar afgesproken. Als er meer dan 15.000 mensen met vroegpensioen gaan, moeten kabinet, werkgevers en vakbonden met elkaar in gesprek. Meer niet. Ook is overeengekomen dat een onafhankelijke partij wordt ingeschakeld om de juistheid van de afbakening van zware beroepen te valideren. Maar er zijn geen criteria. Het eerste ijkmoment is 2028, waarbij opnieuw naar de afspraken kan worden gekeken.

Wel wordt in de afspraken een onderzoek naar een beheersbare RVU-regeling 'die uitsluitend gericht is op werknemers met zwaar werk' aangekondigd. Daarmee 'wegen het kabinet en sociale partners uiterlijk bij het eerste ijkmoment op welke wijze de borging van een gerichte en structurele RVU-vorm krijgt.' Het is te hopen dat de politiek aandringt op een snellere uitvoering van dit onderzoek, maar eigenlijk zouden ook de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de sociale partners dit moeten willen. Gegeven de vergrijzing en de krapte op de arbeidsmarkt hebben de gemaakte afspraken een negatief welvaartseffect. Ze zijn niet houdbaar.

Raymond Gradus is hoogleraar economie bij de School of Business and Economics aan de VU.

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

Studeren is een linkse hobby

Maurice Crul hoogleraar onderwijs en diversiteit

Het programma van deze regering laat zich vrij simpel omschrijven: afschaffen van alle linkse hobby's. Als eerste werd aangekondigd dat alle klimaat- en natuurmaatregelen zouden worden teruggedraaid. En cultuur is natuurlijk ook een linkse hobby. Je ziet de PVV- en BBB-ministers al in polonaise een rondje van plezier maken rond de regeringstafel bij dit soort maatregelen.

Volgend onderwerp: onderwijs. Ook een linkse hobby, wordt er geroepen uit de PVV- en BBB-bankjes. Vooral hoger onderwijs. "Studeren, daar krijg je maar pijn van in je hoofd. Afschaffen!" Er is echter, helaas voor hen, een NSC-minister op onderwijs benoemd. Er is dus besloten tot een compromis. We geven ze gewoon substantieel minder geld voor hoger onderwijs en onderzoek en draaien de internationalisering terug. Over internationale studenten waren ze het snel eens in de coalitie: internationale studenten zijn gewoon migranten en die willen we niet.

Tegelijkertijd sturen diezelfde bewindslieden natuurlijk graag hun kinderen naar Engeland, Spanje of

Amerika om een mooi semester *abroad* te doen, want dat is goed voor hun ontwikkeling en netwerk.

Bij de afbraak door de rechtse coalitie wordt echter één politiek belangrijk feit over het hoofd gezien. De PVV- en BBB-ministers zijn vergeten dat de kinderen van de spreekwoordelijke PVV'ers Henk en Ingrid tegenwoordig ook op het hbo of de universiteit studeren. Zij zijn vastbesloten om verder te komen in deze wereld dan hun ouders. Het zijn juist vooral deze studenten die getroffen gaan worden door de langstudeerbeoete en andere onderwijsbezuinigingen. Niet omdat het slechtere studenten zijn, maar omdat zij doorgaans niet zoveel tijd aan hun studie kunnen besteden als studenten met ouders met een hoger inkomen. Zij hebben naast hun studie vaker een bijbaantje om rond te komen en wonen vaker thuis omdat zij zich geen kamer kunnen veroorloven en reizen op en neer. De kinderen van hoogopgeleide ouders redden zich door de steun van hun ouders meestal wel. Maar ja, Cruijff zou zeggen: "Pas nadat je in je eigen voet geschoten hebt, doet het pijn."

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

'Studeren, daar krijg je maar pijn van in je hoofd. Afschaffen!'

‘Kunst en wetenschap kunnen niet zonder elkaar’

DOOR DAPHNE DAMIAANS
FOTO PETER VALCKX

Als conservator en curator **Wende Wallert** de VU Art Science Gallery binnenloopt, begint ze te stralen. Het is de oase van rust en inspiratie geworden die ze voor ogen had.

‘Door de visie van een kunstenaar ga je zelf nadenken, het opent je’

Waarom word je zo blij van de gallery? “Het is een fijne plek om uit te zoomen, om uit de drukte en prikkels van de campus te stappen.

Hopelijk ook een plek om je te laten verrassen. Ik ben acht jaar conservator en curator op de VU en begon met tentoonstellingen rondom de aula. Daar was het effect heel anders. In de gallery kan ik verhalen veel beter vertellen, stappen mensen er echt in.”

Je bent vanaf het prille begin betrokken geweest bij de realisatie van de gallery. Hoe is dat gegaan?

“Toen ik begon bij de VU, was mijn voorganger [Hendriekje Bosma (1949-2023), red.] al een tijd weg. Ik moest het kunstbeleid opnieuw opzetten en wilde de exposities graag een eigen plek geven, dus ik schreef een plan voor een gallery. Ik kreeg groen licht en er werd besloten dat de gallery in het Nieuwe Universiteitsgebouw zou komen, het NU-gebouw. Vanaf de eerste bouwplannen ben ik betrokken geweest bij de uitvoering. De architect en ik hebben tot in de details over de inrichting nagedacht: over de blokken waardoor intieme hoeken ontstaan, over het parcours dat bezoekers lopen. Na de bouw kon ik bijna niet geloven hoe mooi het is geworden.”

Wat had je voor ogen met de gallery?

“In mijn functie verbind ik kunst en wetenschap aan elkaar. Ik geloof dat ze niet zonder elkaar kunnen, al zijn ze ooit uit elkaar gehaald. Wetenschap objectificeert, terwijl kunst heel subjectief is – het laat zien hoe we de dingen ervaren. Breng ze samen en je krijgt een completer beeld van de wereld en jezelf. Dat is dus wat ik doe in de exposities: ik vraag kunstenaars kunst te presenteren binnen een actueel thema en laat VU-wetenschappers daarop reageren. Dat doe ik tijdens openbare gesprekken in de gallery. Ook het publiek wordt uitgenodigd hun mening te delen.”

Hoe vind je de kunstenaars die passen bij de exposities? “Ik houd de kunstwereld nauwlettend in de gaten, zowel de gevestigde orde als de jonge makers. Die laatste vind ik aan kunstacademies en dan met name aan de postacademische opleidingen. Zo zijn van de huidige expositie drie kunstenaars afkomstig van de Rijksacademie en één van een atelier aan de Kunstacademie. We vragen ze bestaand werk te tonen, maar geven ze soms ook opdracht om iets nieuws te maken. Dat kopen we dan in bepaalde gevallen na de expositie aan, zodat het een mooie plek op de universiteit kan krijgen.”

Zijn er meer van dit soort gallery’s aan universiteiten of op andere locaties?

“Er gebeurt veel op het gebied van kunst en wetenschap, maar nergens zo continu en proactief als hier. Er is maar één plek zoals deze. Kunstenaars vinden het daarom ook interessant om hier te exposeren, we krijgen aanvragen van gevestigde artiesten. En het mooie is dat de gallery ook wordt omarmd door studenten van allerlei studierichtingen. We ontvangen bijvoorbeeld veel bèta-studenten. Die vinden het fijn dat we dicht op de actualiteit zitten – onder meer op het gebied van digitalisering – en deze thema’s op een verrassende manier presenteren.”

Er hangen geen bordjes bij de werken. Is dat bewust? “Je krijgt altijd een persoonlijke rondleiding door een student die in de gallery werkt. Die zorgt er vaak voor dat er een gesprek ontstaat en dat je je blik nog verder opent. Kunst gaat over empathie. Door de visie van een kunstenaar ga je zelf nadenken, het opent je. En er is geen goed of fout, alle inzichten zijn welkom. De werkstudenten – veelal internationals – vinden juist dat contact met de bezoekers heel prettig, ze ontmoeten hier allerlei verschillende mensen.” **AV**

Wende Wallert
50

2016 – heden
Curator kunst en conservator, VU

2021
Oprichting VU Art Science Gallery

2009 – 2018
Conservator Albert Heijn Kunststichting

2001 – 2010
Projectmanager bij o.a. KPN Kunstzaken en Atelier Barbara Broekman, samenstelling collectie Queen Mary II (het grootste cruiseship ter wereld)

1996 – 2001
Algemene letteren, kunstbeleid en -management, Universiteit Utrecht

1992 – 1996
School voor Journalistiek en Voorlichting, Utrecht

Foreign Land

De huidige expositie belicht het thema migratie door de ogen van kunstenaars die zelf een migratiegeschiedenis hebben. Waarom reizen mensen over verschillende continenten? Wat betekent het om tussen verschillende culturen in te leven? *Foreign Land* zoekt naar empathie, openheid en solidariteit. In het bijbehorende programma werkt de gallery samen met debatoentrum 3D.

Tot 28 maart 2025.
Di t/m za: 12 – 18 uur.

De ezel en de os

DOOR WOUT VAN ZAALE

ILLUSTRATIES DIDO DRACHMAN

In principe heten wij iedereen van harte welkom

Een sneeuwstorm heeft tegen eind december altijd wel iets gemoedelijks. Wanneer de wind zich in de krochten en kerven van de stal nestelt om het op een onheilspellend huilen te zetten, klinken de stemmen binnen alleen maar menselijker. En dat terwijl in de stal alleen maar dieren aanwezig zijn. Een ezel, een paard, drie varkens, zes schapen, een kraai, twee geiten, een buurtkat, een zootje kippen en een os. Die laatste heeft, zoals wel vaker, het woord.

“Vanavond hebben er twee mensen op de deuren van onze stal geklopt”, loeit de os. “Een zwangere vrouw en een timmerman. Ze zijn op zoek naar een veilig heenkomen, dus ze willen in onze stal overnachten.”

Het is doodstil in de stal. Iedereen kijkt ademloos naar de os. Hij kent de wetten van de retorca als geen ander en weet zich vrijwel altijd in het centrum van de belangstelling te

manoeuvreren. Ook zijn markante uiterlijk – geblondeerde manen en een paar puntige hoorns – voorziet hem van de nodige aandacht.

Ooit was de os een stier. Toentertijd verloor hij regelmatig zijn zelfbeheersing, vooral bij het zien van de kleur rood. Sinds zijn castratie zou hij volgens sommige stalbewoners milder zijn geworden. Andere dieren, vooral de varkens, vinden de os nog steeds een heetgebakerd beest met agressieproblemen.

Toch zijn de meesten in de stal steeds meer te spreken over de os. Zeker wanneer het gaat over de mensen die, zoals hij zegt, de stal dreigen te overspoelen.

“In principe heten wij iedereen van harte welkom”, vervolgt de os. “Maar als wij onze deuren wagenwijd openzetten voor deze timmerman en zijn vrouw, zullen zij langzaam maar zeker de baas worden in onze stal. Ze zullen van ons profiteren.”

Er gaat een golf van schrik door de stal. Kippen beginnen paniekerig door elkaar heen te kakelen. Zijn hun eieren nog wel veilig met mensen in de buurt?

De drie varkens worden er vooral knorriger op. Nog maar kortgeleden trokken zij aan de touwtjes, maar nu voert de os dus de boventoon. En dat terwijl die rund klinkklare onzin verspreidt volgens de varkens. Eén schraapt zijn keel om een weerwoord te geven.

“Die timmerman heeft gezegd dat ze slechts voor één nachtje willen blijven, zodat zijn zwangere vrouw veilig kan bevallen. Als de storm is gaan liggen, dan vertrekken ze weer.”

De os begint te bulderen van het lachen. “En jij gelooft dat? Wat zijn jullie varkens toch naïef. Hij heeft nota bene zelf gezegd dat zijn vrouw hier zal bevallen. Dat kind zal geboren worden in ons hooi. Het zal mee-eten uit onze voederbak. Het zal onze slaapplek inpikken.”

“Hij heeft gelijk!” krast de kraai. “Eerst komt het kind, daarna volgen de ouders van die timmerman, daarna de grootouders en ga zo maar door. Uiteindelijk zullen er zo duizenden mensen naar onze stal afreizen.”

De chaos is nu compleet in het eikenhouten hutje. Alle beesten loeien en mekkeren in paniek, totdat de luide stem van de os een einde maakt aan de kakafonie.

“We zullen maatregelen moeten treffen zodat we niet ten prooi vallen aan de mensheid. Daarom heb ik een echte kanjer bereid gevonden om ons door deze mensencrisis heen te loodsen.”

Een van de dieren strompelt door het hooi naar voren. Het is de ezel.

Er klinkt geroezemoes. De ezel staat in de stal niet bekend als bijzonder slim. Koppig, dat is ze wél volgens velen.

Zoals altijd voelt de os het ongemakkelijke sentiment feilloos aan. Hij neemt nog een paar keer het woord ‘kanjer’ in de bek en zegt dat de ezel grote plannen heeft om “onze stal weer van ons te laten zijn.”

‘Zij zullen langzaam maar zeker de baas worden in onze stal. Ze zullen van ons profiteren’

De beesten brommen instemmend, opdat de os het woord met een gerust hart over kan geven aan de ezel. Ze ziet er wat verloederd uit, met manen die moedeloos langs haar nek hangen. Ook haar bek hangt lamlendig omlaag. In de futloze vlezig massa, rustend als een zak hooi op een viertal hoeven, zijn haar priemende, vurige ogen een baken van energie. Ze schieten schichtig door de stal heen en weer terwijl de ezel aan het woord is.

“Op dit moment is onze stal te aantrekkelijk, waardoor er heel veel mensen op ons afkomen. We zitten in een enorme crisis.” “Maar er hebben toch maar twee mensen onderdak aangevraagd?” probeert een van de varkens. “Dat kun je geen crisis noemen.”

De ezel laat zich niet van haar stuk brengen. “De dieren hier ervaren wel dat er een crisis is. Of niet soms?”

Het zestal schapen begint enthousiast te blaten. “Zo is het! Vol is vol!”

Gesterkt door haar klapvee gaat de ezel verder. “Om onze stal te beschermen heb ik hard gewerkt aan mensencrisis-noodmaatregelen. Mijn eerste plan is om bordjes op de deur te timmeren waarop mensen kunnen lezen dat we werken

Als de wereld duister voelt
en alles lijkt uit evenwicht
Weet dan dat juist in donkere tijden
er kleine puntjes zijn van licht

Kijk maar om je heen
Houd je ogen heel goed open
Vind je lichtpuntje
en durf te hopen

SRE DE MAATSCHAPPIJ
DAT BEN JIJ

Are you ready for tomorrow's world?

Join the Broader Mind Course!

And don't miss this unique opportunity to:

- Get to know students from other study programs
- Learn from other perspectives
- Develop yourself with an eye on your future career
- & have fun!

Unlock Your Potential

VU VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

For more information: vu.nl/broadermindcourse

Winterverhaal

Er werd een rode loper uitgerold voor de timmerman en zijn vrouw

aan hun terugkeer. Dat was een ideeetje van een stal verderop.”
“O, zulk soort bordjes heb ik anders nooit gezien”, merkt de buurtkat verontwaardigd op. “Die bestaan helemaal niet.” Ook een van de varkens heeft z’n bedenkingen. “Wie moeten die bordjes eigenlijk op de deur spijkeren als we die timmerman niet binnenlaten?”
De ezel gaat onverstoord verder. “Daarnaast heb ik in een brief aan de boerderij-eigenaar gevraagd of ze minder mensen naar ons kunnen toesturen. Daar heb ik nog geen reactie op ontvangen.”
“Maar hij gaat daar toch helemaal niet over?” vraagt er één. “Dit zijn plannen van niks”, roept een ander. “De mensen gaan ons overheersen!” jammert een derde.

Precies op dat moment klinkt er hard gebons op de schuurdeuren, onmiskenbaar afkomstig van een menselijke vuist.
“Daar heb je ze al!” klinkt het melancholisch in de hoek

van de kippen. Om de gemoederen te sussen, loopt de os daadkrachtig op het geklop af. Als hij de deur opent, kijkt hij in het gezicht van drie getinte mannen. Ze hebben allen een barok gedecoreerd kistje vast. “Heren, welkom!” De os zet een stap opzij, zodat de drie mannen naar binnen kunnen lopen. “Maak het jezelf aangenaam.”
Een paar seconden is het verbouwereerd stil, daarna barst er een bom los. “Waarom mogen zij wel naar binnen? Ze zijn zelfs met één meer!”
Ze staat er onbeholpen bij, de ezel, maar zo goed en kwaad als het gaat dient ze de tierende beestenbende van replek. “Jullie moeten begrijpen: deze mannen brengen rijkdommen mee. Goud, wierook, mirre. Bovendien zijn dit drie wijzen. Die maken onze stal slimmer, opdat wij onze concurrentiepositie ten opzichte van andere stallen behouden.”
“Maar onze stal moest toch juist minder aantrekkelijk worden?” mekkert een geit. Als de ezel zegt dat dat voornemen alleen voor ‘gelukszoekers’ geldt, komt de beestenboel tot een kookpunt. “Deze mensen zullen net zo goed onze schaarse ruimte innemen! Die arme timmerman en zijn vrouw liggen nu buiten in de kou. Waarom zijn zij niet welkom?”
“Alle mensen zijn welkom, maar sommige mensen zijn meer welkom dan anderen.”

De ezel en de os verloren hun overwicht en de andere boerderijdieren gooiden de deuren van hun stal open voor de timmerman en zijn vrouw. Er werd een grote rode loper uitgerold, tot razernij van de os. En de ezel? Die vond het allemaal maar ongeloofwaardig, dat eind goed, al goed. “Ik ook”, gaf het paard toe, “maar daar is het een kerstverhaal voor. Wie over de werkelijkheid wil lezen, slaat maar een krant open.” En de ezel knikte instemmend.

AV

Rolstoelbasketbal Nederland – Japan. Paralympische Spelen Parijs, 30 augustus 2024 in de Bercy Arena

‘Het zou niet alleen over mijn rolstoel moeten gaan’

Julia van der Sprong won afgelopen zomer paralympisch goud voor het Nederlandse vrouwenteam van rolstoelbasketbal. Wat ging daaraan vooraf?

DOOR EMMA SPRANGERS

“Mensen denken dat sporters in een rolstoel niet kunnen sporten, of dat het niet aantrekkelijk zal zijn om te zien”, zegt topsporter en masterstudent marketing Julia van der Sprong (25). Die vooroordelen ontstaan volgens haar vooral uit onwetendheid. “Als ze eenmaal een wedstrijd hebben gezien, zijn ze vaak verbaasd over hoe leuk het is, en gaan ze ons toch volgen.”

Toen Van der Sprong bijna tien jaar geleden in het ziekenhuis belandde met beenklachten, appte ze haar hockeycoach in eerste instantie nog dat ze er de week daarop weer zou zijn. Ook toen het een ontsteking aan het ruggenmerg bleek, werd niet meteen in rampsenario’s gedacht. Twee weken later bleek dat de klachten blijvend zouden zijn. “Toen zei ik: *dan doe ik maar mee aan de Paralympische Spelen*. Een beetje als grap, ik had nooit gedacht dat het echt zou gebeuren.”

Want hoewel de revalidatie van vier maanden relatief voor spoedig verliep – ze kon uiteindelijk kleine stukjes lopen – zou ze niet meer kunnen hockeyen en schaatsen op het niveau dat ze deed. Na het verwerken van dat nieuws ging ze al snel vooruitkijken. In het revalidatiecentrum probeerde ze al weer te sporten tijdens verschillende clinics. Daar werd haar geadviseerd naar de talentendag in Papendal te gaan. Eén keer per jaar organiseert het sportcentrum een dag voor kinderen met een handicap om verschillende sporten uit te proberen. “Er lopen daar allemaal jeugdbondscoaches rond. Als zij iets in je zien, helpen ze je verder. Door mijn hockeyervaring had ik balgevoel en een bepaald spelinzicht, en ik wilde in ieder geval weer een teamsport doen. Rolstoelhockey is geen sport op de Paralympische Spelen, dus zo kwam ik uit op rolstoelbasketbal.”

Skeeleren achter de rollator

Na de Paralympische Spelen in Rio van 2016, werd ze gebeld door de bondscoach of ze mee wilde naar Japan voor de nieuwe paralympische cyclus. “En zo stapte ik met allemaal onbekende meiden in het vliegtuig.” Dat voelde niet lang onwennig, een van hen is inmiddels een van haar beste vriendinnen. “Het is een heel leuke groep – je merkt dat dat helpt op het veld. Het is ook echt een mix tussen jong en oud. Wij jonkies leren veel van de oudere spelers – en zij weer van de jonkies, we houden ze een beetje jong.”

Wel baalt ze soms nog dat ze niet meer kan schaatsen, “zeker in de winter, als er ijs ligt.” Ze heeft nog achter een rollator geprobeerd te skeeleren, maar dat gaat eigenlijk niet meer. Het gevoel is ze kwijt.

Puntensysteem

Van der Sprong ging in 2021 ook al naar de Spelen in Tokio, maar toen zat er geen publiek. Deze keer kwamen veel vrienden

en familie kijken. “Ik heb nog nooit voor zoveel mensen gespeeld.” Na het eerste kwart stonden ze nog op acht punten achterstand, maar uiteindelijk wonnen ze van de VS met 63-49.

Binnen het rolstoelbasketbal krijgen spelers een bepaald aantal punten toegekend, op basis van hoe zwaar hun beperking is. In totaal mag een team uit 14 punten bestaan, zodat teams ongeveer gelijk zijn aan elkaar. “Iemand met een dwarslaesie tot zijn middel heeft een hoge rugleuning en kan minder goed zijn romp bewegen – die krijgt bijvoorbeeld een 1. Iemand met een onderbeenamputatie kan hoger uit de rolstoel komen, die krijgt eerder een 4,5.” Van der Sprong is zelf een 3,5. Het zijn vooral de ‘hogepunters’ die scoren, maar ze benadrukt dat de ‘lagepunters’ een minstens zo belangrijke, misschien zelfs zwaardere taak hebben om de ‘hogepunters’ zo dicht mogelijk bij de basket te krijgen. “Dat wordt soms nog vergeten, in het nieuws worden vooral de scoorders genoemd. Bij de NOS werd dit tijdens de Paralympische Spelen gelukkig wel goed door een oud-rolstoelbasketballer uitgelegd.”

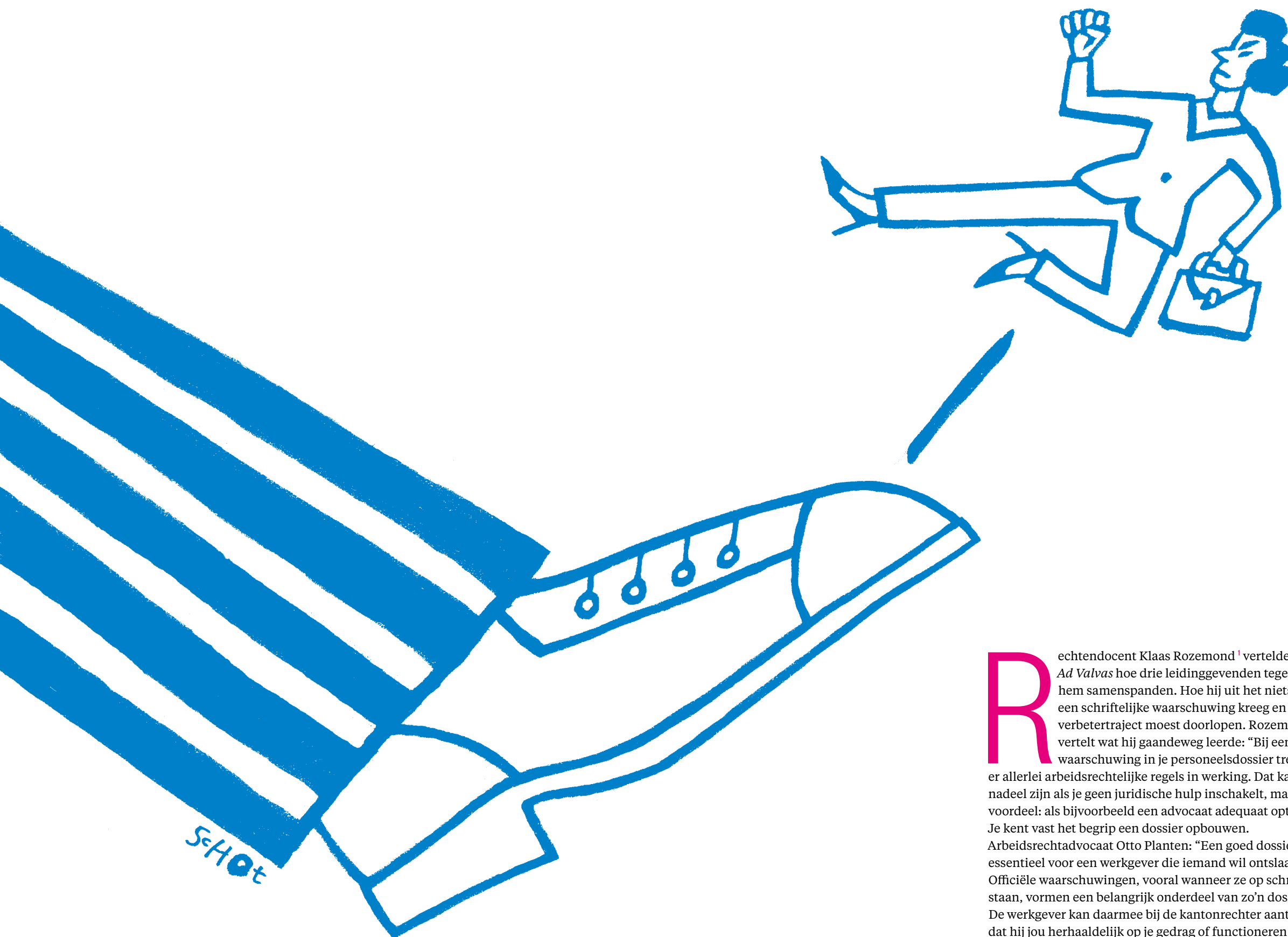
Ongelijke medaillebonus

Een vooroordeel dat ze ook vaak ziet is dat als je in een rolstoel zit, je niet zou kunnen lopen. “Soms kijken mensen verbaasd als ik opsta.” Meer aandacht voor rolstoelsporten en de Paralympische Spelen zouden kunnen helpen in het wegnemen van deze stereotypen, denkt Van der Sprong. Waar koning Willem-Alexander bij de Olympische Spelen zichtbaar aanwezig was, bleef hij weg bij de Paralympische Spelen, naar verluidt vanwege drukte. “Daar was best veel ophef over, dus ik denk niet dat hij dat nog een keer gaat doen. Het is gewoon jammer. Het zou mooi zijn als hij was gekomen om te laten zien dat de Olympische en de Paralympische Spelen gelijk zijn.”

En doordat er minder aandacht is voor de Paralympische Spelen in de media, is het ook minder interessant voor sponsors. Sporters met een A-status krijgen van het NOC*NSF een bepaalde vergoeding. Die is even hoog voor paralympische sporters als voor sporters zonder beperking. “Maar de medaillebonus is niet even hoog. In Tokio was het verschil nog erger, ze zijn sindsdien bezig dat recht te trekken, maar het is nog niet gelijk.”

Vindt ze het vervelend dat het in interviews toch vaak gaat over het feit dat ze in een rolstoel zit? “Nee, maar het laat wel zien dat de Paralympische Spelen nog niet als gelijk aan de Olympische Spelen worden gezien. In een ideale situatie zou het uiteindelijk alleen nog over de sport gaan. Maar het hoort ook bij ons team. Iedereen heeft iets meegemaakt of is ergens mee geboren. Onze verhalen laten zien dat we net zo hard werken en presteren als andere sporters.” **AV**

‘Soms kijken mensen verbaasd als ik opsta’

Soms raken VU-medewerkers in conflict met hun leidinggevenden. Oud-medewerker en ervaringsdeskundige Rianne Lindhout zet op een rij wat je kunt doen als het jou overkomt. ‘Stiekem gesprekken opnemen kan een goed idee zijn.’

TEKST RIANNE LINDHOUT
ILLUSTRATIES BAS VAN DER SCHOT

Gelazer met de baas

Rechtendocent Klaas Rozemond¹ vertelde in *Ad Valvas* hoe drie leidinggevenden tegen hem samenspannen. Hoe hij uit het niets een schriftelijke waarschuwing kreeg en een verbetertraject moest doorlopen. Rozemond vertelt wat hij gaandeweg leerde: “Bij een formele waarschuwing in je personeelsdossier treden er allerlei arbeidsrechtelijke regels in werking. Dat kan in je nadeel zijn als je geen juridische hulp inschakelt, maar ook in je voordeel: als bijvoorbeeld een advocaat adequaat optreedt.” Je kent vast het begrip een dossier opbouwen. Arbeidsrechtadvocaat Otto Planten: “Een goed dossier is essentieel voor een werkgever die iemand wil ontslaan. Officiële waarschuwingen, vooral wanneer ze op schrift staan, vormen een belangrijk onderdeel van zo’n dossier. De werkgever kan daarmee bij de kantonrechter aantonen dat hij jou herhaaldelijk op je gedrag of functioneren heeft aangesproken. Tijdig en adequaat optreden tegen een officiële waarschuwing is essentieel voor de slagingskans van het verweer tegen een ontslagverzoek.”

Dit soort problemen kan ook heel anders ontstaan. Je krijgt geen officiële waarschuwing, maar je leidinggevenden nemen opeens vreemde beslissingen in jouw nadeel. Beslissingen die jouw autonomie beperken. Ze doen negatieve uitlatingen of vertonen agressief gedrag. Opeens moet alleen jij gaan tijdschrijven, opeens deugt het werk dat jij aflevert niet meer. Dan kun je proberen je gedeisd te houden en daarbij zo goed mogelijk blijven functioneren in de hoop dat het overwaait. Ondertussen kun je uitkijken naar een nieuwe baan. Voor als het niet overwaait. Of je kunt proberen de situatie te stoppen en je recht te halen, omdat je je baan wilt houden. Of omdat je best wilt vertrekken, maar alleen als ze het netjes vragen. Als ondergeschikte trek je meestal aan het kortste eind. Dat blijkt bijvoorbeeld uit onderzoek van² Delta naar sociale onveiligheid aan de TU Delft. Maar ook hier helpt ‘tijdig en adequaat optreden’ volgens Planten de schade te beperken. Wat zijn je mogelijkheden en wat is je speelruimte?

¹ tinyurl.com/Rozemond

² tinyurl.com/onderspit

1. Reageer meteen

Laat het niet sudderen. Als er vreemde of nare dingen gebeuren, zeg daar dan iets over. Heb je bijvoorbeeld een aanvraag met je leidinggevende, kom daar dan na even afkoelen op terug. Zeg op beheerste toon dat je met de situatie in je maag zit en vraag wat er aan de hand is. Als daarmee de kous niet af is, informeer dan de HRM-adviseur van je afdeling en vraag hulp. Meteen reageren is belangrijk, anders loopt de spanning alleen maar op.

2. Zet het zwart-op-wit

Stuur na gesprekken een mail ter bevestiging. Stem de tekst eventueel eerst af met iemand die je vertrouwt, op het werk of daarbuiten. Sowieso is het goed om met wat mensen te praten over wat je meemaakt: is het echt of zie je spoken? Komt jouw verhaal collega's bekend voor? Het kan zijn dat je geen antwoord krijgt op je mails. Blijf rustig, bewaar je mail en ook de eventuele antwoorden, net als andere relevante e-mails. Dat is essentieel als je het stadium bereikt waarin je dingen moet bewijzen.

3. Houd een dagboek bij

Zodra je argwaan begint te krijgen, is het verstandig om een dagboek bij te houden waarin je alles noteert dat mogelijk te maken heeft met de situatie. Zelf werkte ik met een document met twee kolommen: 1) datum en gebeurtenis en 2) mijn reflectie daarop en de stappen die ik ondernam om de situatie te doen verbeteren. Dat hielp mij om overzicht te houden, maar bleek later ook onmisbaar om de wirwar aan gebeurtenissen overzichtelijk te presenteren aan anderen.

4. Blijf correct

Het is belangrijk dat je zelf correct blijft handelen. Stel wel kritische vragen, maar blijf beleefd en laat je functioneren niet lijden onder de situatie. Dat laatste is misschien makkelijker gezegd dan gedaan, als je onder grote druk staat. Vraag collega's die je vertrouwt om je erbij te helpen. Jij ligt onder een vergrootglas en elk foutje wordt uitvergroot, ook al kwam het overduidelijk door de stress.

5. Stiekem gesprekken opnemen kan handig zijn

Advocaat Planten: "In arbeidsrechtzaken, zoals bij conflicten op de werkvloer, accepteren rechters soms opnamen als bewijs van wangedrag, intimidatie of andere overtredingen, als er geen andere manier was om het aan te tonen." Het kan dus een goed idee zijn stiekem gesprekken op te nemen met je telefoon. Laat het pas merken als je bewijzen moet laten zien aan een klachtencommissie of kantonrechter, want anders kun jij het verwijt krijgen dat je onbetrouwbaar bent. Voor je het weet, gaan gesprekken dan alleen nog maar daarover en niet over de inhoud van de opgenomen gesprekken, hoe schokkend die misschien ook is.

³ tinyurl.com/meldpunten

⁴ tinyurl.com/hulp-en-steun

⁵ tinyurl.com/over-de-vu

⁶ [NWO-richtlijnen-medewerkers](#)

⁷ [NWO-richtlijnen-leidinggeevenden](#)

⁸ tinyurl.com/arbeidsconflict

Praat met mensen over wat je meemaakt: is het echt of zie je spoken?

6. Volg de procedure

Onderdeel van correct handelen als je gelazer hebt, is dat je de procedure voor ongewenst gedrag volgt die de VU heeft ingericht. Een vertrouwenspersoon vangt je op en geeft advies over hoe je in gesprekken tot een oplossing kunt komen. De ombudsman geeft informatie over relevante regelgeving en procedures en vertelt je wat je rechten, plichten en mogelijkheden zijn om je probleem op te lossen. Ook de NWO-richtlijnen voor medewerkers voor omgaan met ongewenst gedrag kunnen handig zijn. Vraag leidinggeevenden je klacht te behandelen volgens de NWO-richtlijnen voor leidinggeevenden bij ongewenst gedrag.

7. Blijf strijdbaar

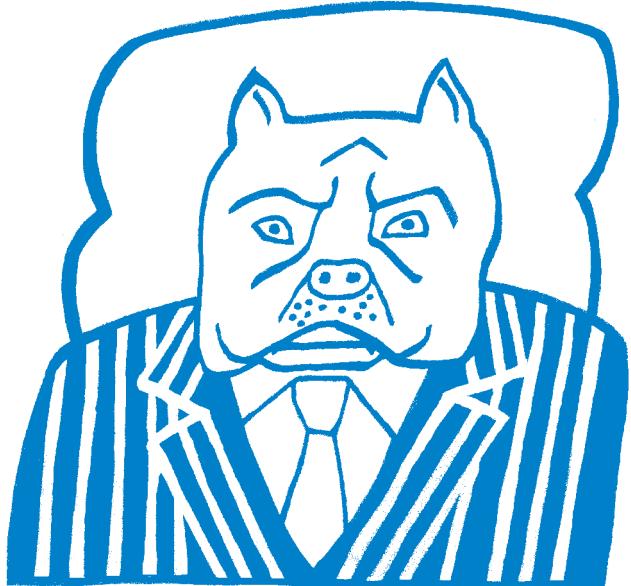
Soms willen de mensen tegenover je niet dat het probleem wordt opgelost. Dan leggen ze in elk gesprek de bal terug bij jou, hoe onlogisch dat ook is. Bij mij konden de ombudsman en de vertrouwenspersoon mij op een zeker moment niet meer helpen. De vertrouwenspersoon verwees me naar de ombudsman, omdat mijn leidinggeevenden mijn functioneren aan de orde stelden. De ombudsman verwees naar de vertrouwenspersoon, omdat ik pestgedrag had gesignaleerd. Toen stond ik met mijn rug tegen de muur.

8. Schakel juridische hulp in

Als je lid bent van de FNV, kun je gratis rechtsbijstand krijgen bij een arbeidsconflict. Misschien heb je een rechtsbijstandverzekering waarin arbeidsgeschillen zijn inbegrepen. Vermoedelijk kun je daar ook goed terecht voor een sommatiebrief bij een onterechte officiële waarschuwing. Maar ik denk dat een advocaat meer indruk maakt. Die kon me bovendien intensief begeleiden bij alle correspondentie en belangrijke gesprekken.

Veel mensen schrikken ervoor terug een advocaat in te schakelen. Enerzijds omdat je dan echt officieel ruzie hebt. Dat hoeft niet per se, want je hoeft niet (meteen) te zeggen dat je advies hebt ingewonnen bij een advocaat. Anderzijds kun je ertegen opzien vanwege de kosten: een advocaat kost zomaar 300 euro per uur. Er is een aanzienlijke kans dat je die zelf moet betalen, ook al moeten werkgevers bij aange-toond verwijtbaar of onrechtmatig handelen – ook ongewenst gedrag – alle advocatenkosten vergoeden. Planten: "Helaas gebeurt dat in de praktijk te weinig. Rechters zijn er terughoudend in, is mijn indruk. Wel kunnen deze kosten deels worden verdisconteerd in een ontslagvergoeding of door een latere ontbindingsdatum te bepalen, zodat de loonbetaling langer doorloopt." Sowieso moet je advocaatkosten eerst zelf voorschieten. Je kunt wel gratis en vrijblijvend een intakegesprek met een advocaat voeren om je kansen en risico's af te wegen.

Ten slotte is de ene advocaat de andere niet, merkte Rozemond. Ze hebben elk hun eigen ervaring en hun eigen stijl. De ene is wat softer ("ga maar naar je jaargesprek"), de ander juist wat steviger ("leg nu je werk maar neer"). Bespreek dit met een advocaat die je op het oog hebt en probeer samen in te schatten welke aanpak het beste werkt. Hoe vind je een goede advocaat? Vraag rond in je netwerk. Ik heb goede ervaring met Otto Planten. Rozemond ook.

Meld je niet meteen ziek

Een arbeidsconflict mag geen reden zijn om je ziek te melden. Een ziekmelding kan het (dreigende) conflict namelijk verergeren, meldt de FNV-website. Maar moeilijkheden op je werk kunnen je leven gaan beheersen. Je kunt er overspannen of op een andere manier ziek van worden. Zoek steun, praat erover met mensen die je vertrouwt. Als je ziek dreigt te worden, kun je ook gaan praten met iemand van Bedrijfsmaatschappelijk werk.

⁹ tinyurl.com/arbeidsconflict

¹⁰ tinyurl.com/ziek-en-beter

Als het toch misgaat en je meldt je ziek, kom je na een tijdje bij de bedrijfsarts. Je legt de situatie uit en krijgt advies, bijvoorbeeld nog even rust nemen en daarnaast een mediationstraject. Als je weer (deels) kunt beginnen met werken, kan dat eventueel buiten je leidinggevende om als de situatie daar om vraagt.

Je mag niet ontslagen worden tijdens ziekte, maar wel kan je tijdelijke contract niet verlengd worden. Soms sturen leidinggeevenden erop aan dat je je ziek meldt, als onderdeel van een stille route naar het einde van je dienstverband. Als je snel na de eerste tekenen van problemen ziek wordt, heb je mogelijk weinig munitie om in de procedure hieronder als bewijslast aan te voeren.

Weeg af of je een klacht indient

Als je een onafhankelijke commissie wilt laten oordelen over het gedrag van jouw leidinggevende(n), kun je een klacht indienen bij de klachtencommissie voor ongewenst gedrag. Dat is een pittig traject: de bewijslast ligt bij jou en bewijzen is vaak lastig. Je dient je klacht schriftelijk in, liefst met het dagboek, relevante mails en wellicht een transcript van een of meer opgenomen gesprekken. Daarna moet je je verhaal mondeling toelichten bij enkele afgevaardigden van de commissie. Dan krijg je te horen of de commissie je klacht in behandeling neemt.

⁹ [Regeling Ongewenst Gedrag](#)

Als dat gebeurt, zijn er aparte hoorzittingen voor jou en de persoon of personen die de klacht betreft. Als zij ook maar een speld tussen jouw verhaal kunnen krijgen of als de commissie vindt dat jij 'niet in je integriteit bent aangetast' door het gedrag, wordt je klacht ongegrond verklaard. Het afbreukrisico is dus groot.

Als er geen veilige of effectieve interne procedure meer over is of als je klacht niet tot actie leidt, kun je – gesteund door juridisch advies – de klokkenluidersregeling gebruiken, zoals ook Rozemond deed. Planten: "Niet zelden stelt de werkgever botweg dat sprake is van een arbeidsgeschil waarvoor de klokkenluidersregeling niet is bedoeld." Buiten de VU kun je bij de Arbeidsinspectie melding doen van sociale onveiligheid op je werk.

⁹ tinyurl.com/beleid-en-organisatie

⁹ tinyurl.com/meldformulier

9. Breng het arbeidsconflict tot een eind

Met de begeleiding van deze advocaat lukte het mij de situatie adequaat aan te kaarten bij de betrokkenen en de gesprekken te voeren die nodig waren, zonder dat ik steeds bang was iets verkeerd te doen. Ik was bijvoorbeeld bang om het woord 'arbeidsconflict' te gebruiken. En ik werd ziek, maar wilde me niet ziek melden omdat ik de gevolgen niet kon overzien. Als het uiteindelijk toch aankomt op onderhandelen over een vaststellingsovereenkomst – jouw ontslag dus – weet een advocaat waar je recht op hebt. Die kan de onderhandelingen ook namens jou voeren.

10. Laat het woord 'kantonrechter' vallen

Als je binnen de organisatie geen gehoor vindt of als de onderhandelingen over jouw vaststellingsovereenkomst spaak lopen, kun je je gesprekspartners voorstellen de kantonrechter ernaar te laten kijken. De organisatie wil dit graag voorkomen als ze weet dat ze fout zit: de zitting en de uitspraak zijn openbaar. Zelf kun je ook beter terughoudend zijn met daadwerkelijk de kantonrechter in te schakelen, aldus Planten: "Er moet sprake zijn van ernstig verwijtbaar handelen en/of nalaten aan werkgeverszijde. Dat moet je wel kunnen bewijzen."

⁹ tinyurl.com/kanton-rechter

11. Laat de kwestie achter je

Ik vermoed dat veel mensen beschadigd raken door ondermijning op hun werk. Ontzettend zonde. Mij overkwam het niet, omdat de zaak tot een voor mij goed einde kwam. Ik heb me – op kosten van de VU – met een loopbaancoach georiënteerd op interessant nieuw werk en begon snel na mijn ontslag in 2019 mijn eigen bedrijf. Maar het allerliefst had ik gewild dat de VU mij had laten voelen dat ze oprecht betreurd was wat er was voorgevallen en mij ervan had verzekerd dat ze de daders erop zou aanspreken. Dat is nooit gebeurd, en de VU-reactie onderaan het artikel over Rozemond laat zien dat de VU ook nu nog lang niet zo ver is. Wat als het knarsetanden niet ophoudt, als je steeds blijft malen over wat jou is aangedaan en wat je anders had kunnen of moeten doen in het conflict? Ik denk dat je moet beseffen dat je alles hebt gedaan wat je op dat moment kon. De winst die je nu nog kunt behalen is dat de gebeurtenissen jou niet langer beheersen. Leer ervan en adviseer waar mogelijk anderen die ermee te maken krijgen. Zoek afleiding in andere dingen die jij interessant of belangrijk vindt. Het is goed om er met naasten over te praten, maar niet tot in de eeuwigheid.

¹⁰ tinyurl.com/Rozemond

Meer lezen

> Het boek *Stratego voor vrouwen* geeft – niet alleen vrouwen – inzicht in de drijfveren van mensen op de werkvloer.

tinyurl.com/Stratego-voor-vrouwen

> *Hoe vang ik een rat* leert je veel over tactieken van kwaadwillenden en hoe je die kunt pareren.

tinyurl.com/Hoe-vang-ik-een-rat

Latin Night

Buiten is het guur en grijs, in debatcentrum 3D stijgen op 29 november de temperaturen tot zweterige hoogten, want er is salsa én er is bachata. Onder de opzweepende tonen van een live band van Peruaanse studenten dansen zo'n 25 studenten erop los. Dit koppel danst de bachata, dat zie je aan de positie van hun handen. De avond is zo'n succes dat er zeker een vervolg komt. Kijk op Insta: Life is better in 3D. (WC)

FOTO
PETER GERRITSEN

Houd je van schrijven, fotograferen of filmen? Word student-reporter!

Mail de redactie: redactie.advalvas@vu.nl, of loop binnen in de redactiekamer 1H43 (gebouw Bellevue), dan bespreken we samen de mogelijkheden.

Enthousiast over je vakgebied?

En wil je erover leren communiceren met een breed publiek?

Volg dan dit voorjaar de masterclass-serie Wetenschapsjournalistiek van SCW. In slechts 12 lessen -van onze topdocenten- leer je schrijven als een pro!

Kijk op wetenschapsjournalistiek.nl

Stichting Cursussen
Wetenschapsjournalistiek

AD VALVAS

JOURNALISTIEK PLATFORM VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT
WWW.ADVALVAS.VU.NL

Redactieadres

De Boelelaan 1105
BelleVue, Kamer 1H-43
1081 HV Amsterdam
redactie.advalvas@vu.nl

Hoofdredacteur

Robin Uitham

Redactie

Bryce Benda, Peter Breedveld,
Nour Khamis, Emma
Sprangers, Welmoed Visser

Eindredactie

Win Castermans, Emma
Sprangers

Secretariaat en VU-advertenties

Anna Jansen (020) 5985630
secretariaat.advalvas@vu.nl

Art-direction/vormgeving

Rob Bömer – rbbmr.nl

Medewerkers

Yvonne Compier, Daphne
Damaans, Dido Drachman,
Peter Gerritsen, Bas van der
Schot, Taalcentrum-VU, Peter
Valckx, Wout van Zaale

Copyright HOP-kopij

Hoger Onderwijs Persbureau,
Amsterdam

Commerciële advertenties

Bureau Van Vliet
(023) 5714745

Druk

Senefelder Misset,
Doetinchem

ADVALVAS.VU.NL

JOURNALISTIEK PLATFORM VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT

Nieuws, interviews, blogs en achtergrondverhalen

Elke dag actueel op advalvas.vu.nl

Niks missen? Abonneer je op onze wekelijkse Ad Valvas

Mail Update: <https://tinyurl.com/updateadvalvas>

CAMPUS

VSP vindt bezuinigingen 'prima'

Zolang universiteiten nog geld uitgeven aan 'woke'-onderwerpen als "queer-feminisme, dekolonisatie en klimaathobby's", vinden de leden van de Vrijmoedige Studentenpartij het prima dat er enorme bezuinigingen aankomen op onderwijs en onderzoek. Waar er verder nog 1,9 miljard euro weggesnoept gaat worden, lijken ze zich niet om te bekommeren.

HUISWERK

DUO moet zichzelf opnieuw doorlichten

In de nasleep van de toeslagenaffaire eiste de Tweede Kamer dat ministeries en uitvoeringsinstanties zouden uitzoeken of ze afkomstgerelateerde indicatoren gebruiken. Uit het auditrapport bleek dat DUO de inventarisatie te beperkt had uitgevoerd, terwijl DUO vindt dat ze het al druk genoeg hebben.

SOCIALE MEDIA

VU verwijdt Twitteraccount

Maar hoewel het VU Social Team onlangs nog rapporteerde dat Twitter/X onder regie van Elon Musk een 'wildgroei van desinformatie is geworden', is het VU-account vooral verwijderd omdat haar doelgroep op andere kanalen zit. VU volgt hen nu onder andere naar BlueSky en Mastodon.

ADVALVAS.VU.NL/EN

JOURNALISTIC PLATFORM OF VU AMSTERDAM

News, interviews, blogs, features

Daily updated on advalvas.vu.nl/en

Don't miss out! Subscribe to our weekly Ad Valvas Mail

Update: <https://tinyurl.com/updateadvalvas>

HOUSING CRISIS

Enrolment caps not always justified

Only if the teaching resources for English-taught tracks are spread too thin, should an enrolment cap on those tracks be considered, Education Minister Eppo Bruins says. Solving the housing crisis or curbing student migration shouldn't be factored into the equation – despite coalition parties leaning towards this.

SCIENCE

VU gets one of the 37 ERC grants

VU receives just one ERC grant this year. The subsidy of 2 million euros is awarded to Dierck Hillmann, who is researching how to create super-detailed images of the retina. This could make it easier to detect eye or brain issues, for example.

TECH

Millions for training extra technicians

After hearing the cabinet's plans to curb the influx of international students and knowledge workers, chip manufacturer ASML threatened to leave the Netherlands. As a response, the rather shocked outgoing government announced 'Project Beethoven', reserving 450 million euros for training 33,000 technical workers.

Werken bij de VU

Bijdragen aan een betere wereld, door onderscheidend onderwijs en grensverleggend onderzoek. Dat is de ambitie van de Vrije Universiteit Amsterdam. Persoonlijke vorming en maatschappelijke betrokkenheid staan hierbij centraal. Vanuit verschillende disciplines en achtergronden werken wij samen aan innovaties en nieuwe inzichten op het hele wetenschappelijke spectrum.

Aan de VU werken ruim 6.150 medewerkers en volgen ruim 31.000 studenten wetenschappelijk onderwijs. De uitstekend bereikbare VU-campus ligt in het hart van de Amsterdamse Zuidas.

Ben jij geïnteresseerd in werken bij de VU?
Kijk dan op: werkenbij.vu.nl

Werk jij al bij de VU? Hou dan de interne vacatures in de gaten op: interne-vacatures.vu.nl

‘There wasn’t always tension between science and religion’

BY NOUR KHAMIS
PHOTO YVONNE COMPIER

Once every two weeks, Earth Sciences research student **Dragos Mitrica** organizes a discussion about astronomy-related topics.

‘The worldviews of science and religion could do a better job of talking to each other’

You’ve been hosting this discussion group at VU since 2018. Why are you so fascinated with space? “Stephen Hawking said that we are nothing but chemical scum on a floating rock in space, but science philosopher David Deutsch said it’s quite impressive what these chemicals came to realize. I think that’s what inspires me: the cosmic perspective. That, for example, we can see ‘the light’ or microwaves of the big bang from the edge of the universe. That is one of the most profound things I have discovered in my life.”

“Sometimes you get disappointed with politics, wars, atrocities, genocide and whatever else happens in the world. And sometimes you get hope, because of what these people called scientists have achieved. One of our intents is that we try to bridge the gap between research and the interested people out there.”

What can be expected from a typical discussion? “First of all, I emphasize that this is not an event exclusively for researchers, so there are no wrong questions. Several people propose topics and we vote on which one we want to discuss. The person who proposed the topic explains where they want to go with it and then we pick it up from there. Usually, we share what we know about the topic and we watch some science videos and look at articles about it. Every discussion, we also try to have ten to fifteen minutes of a prearranged presentation about space-related news.”

What kind of people show up at your events? “There are many people coming and going and there are around twenty recurring participants who have been around for several years. They helped me keep the ball rolling and brought a lot of inspiration, so I owe a lot to them. We have someone interested in telescopes and astrophotography. Others are more interested in the engineering aspects

of astronauts and spacecraft. And there are those who like to learn about black holes, cosmology and quantum physics. Most of the attendees work in IT in one way or another. Don’t ask me why.”

“The discussions are hybrid, which we kept after the pandemic. That has also led to very meaningful contributions from people in Uruguay, the United States, Saudi Arabia, Morocco and other countries. The number of people joining online dropped after the pandemic, but it’s not completely dead.”

Are you purely trying to share scientific knowledge from these discussions, or are there also spiritual or philosophical aspects to it? “It’s ultimately about peer-reviewed scientific knowledge, but there have been people surprised that it’s not about spirituality or religion. Maybe the title: ‘Universe, Life and Everything’ gave them the wrong impression. We had a few discussions with creationists and we bump into philosophical debates sometimes, but science remains our focus.”

“There is this tension in our world between science and religion. I have to say that it has not always been like this. Many scientists, such as Einstein and Newton, were religious. They didn’t see any conflict between the two. Anyone who has religious views is welcome to our events. I also have religious views. I think these two worldviews of science and religion could do a better job of talking to each other. The only thing we don’t like is Scientology, which is a bunch of freaks, haha. I am only joking. Really everyone is welcome at our events.”

Why the name ‘Universe, Life and Everything’? “It’s a pun on Douglas Adams’ book *The Hitchhiker’s Guide to the Galaxy*, in which there was this supercomputer that was asked the meaning of life, the universe and everything. The answer is 42. I reversed the order a bit because I want to focus on the universe.” **AV**

Dragos Mitrica 38

2013 – now
Research Master Earth Sciences (with many gap years)

2018 – now
Organizer of the Universe, Life and Everything discussion group

2019 – 2023
Organizer of the Sustainability Friday discussion group

2009 – 2010
Volunteer translator TED

2008 – 2012
Bachelor’s Geology and Geophysics

Universe, Life and Everything

The gatherings take place once every two weeks on Fridays in the main building. The community announces its events on Eventbrite and has a WhatsApp group with more than a hundred members. Aside from the general discussions on campus, members also gather for stargazing, book discussions, watching movies and other space-related events.

Uilenstede

Two international students give an insight into their life at Uilenstede. It's not so much crazy parties, but rather overflying planes that disturb the peace in their 'level-headed' home base.

Every university campus can be seen as a microcosm of the world, a small community that reflects the characteristics of a larger system or society. Uilenstede campus in Amstelveen, managed by Duwo, serves as a case study in this regard. Uilenstede derives its name from the owl, the symbol of wisdom and knowledge. The owl is also associated with the Greek goddess of wisdom and knowledge, Pallas Athena, and coincidentally, also the protector of cities.

Afton (22) and Rachjana (21), two students from the United States, have lived at Uilenstede since August. Afton is a Computer Science student from a small town near New York, Rachjana is an undergraduate Neuroscience student from Lowell, Massachusetts. Together with hundreds of others, they represent the international community at Uilenstede. Both came to the Netherlands for different reasons: Afton to connect with his Dutch roots, Rachjana for love.

Wild American dorms

Upon arrival at Uilenstede, the high-rise buildings and the open square form the heart of this student campus. The entrance to the building where the two students live is oddly placed near a cluster of bikes and leads to a narrow staircase descending into a basement. The setup feels like a scene straight out of the Netflix series *Stranger Things*, adding some mystery to this building on campus.

The different residential blocks of Uilenstede house diverse groups of people, from first-year Dutch students to international students doing their PhDs. Uilenstede is a community that supports student life in all its aspects: learning, social interaction, culture, and sports. Sports play a central role on campus. "I like going to the gym, it's a great way to meet new people", says Rachjana. Events such as the pumpkin carving competition show the efforts of the Uilenstede community to create a sense of belonging. The competition was won by Rachjana and Afton's floor, the trophy is displayed in their kitchen. Actively trying to create a

Sharing a bathroom comes at a cost

TEXT AND PHOTOS BY
VERONIQUE AICHA

Computer Science student **Afton**

Bachelor's student in Neuroscience
Rachjana

sense of community is also part of the job of the Resident Advisors (RA). They provide guidance and assistance with any issues students may have. "Efe is amazing", according to Rachjana and Afton. He is the RA on their floor and a master's student from Turkey. "He has an answer to everything."

Each floor at Uilenstede has its own personality, shaped by the fourteen students who share the space. "Our floor is level-headed, not as wild as some American dorms." However, according to Afton, noise pollution from Schiphol Airport occasionally disrupts tranquility, as planes pass frequently.

No Dutch food

Living at Uilenstede isn't without its challenges. Rent for a private bedroom for international students is around 640 euros per month, including a private bathroom. Cheaper options are possible if you're willing to share bathrooms, but that also means house parties, whether you like it or not. Nevertheless, the proximity to the centre of Amsterdam (an 18-minute bike ride to the Van Gogh Museum) makes Uilenstede an attractive location for both Dutch and international students.

For Afton, one of the reasons he chose Amsterdam to study is because of his grandmother. "My grandmother is from the Netherlands. She moved to the United States after the Second World War. She used to make me the best Dutch dishes. I was looking forward to tasting some authentic Dutch dishes that my grandmother used to make, such as *boerenkool*." To his disappointment, however, it has been difficult, if not impossible, to find restaurants serving traditional Dutch food.

Rachjana was together with her then-boyfriend for three years when he planned to study in the Netherlands. She decided to move with him. Shortly before leaving, they broke up, "but I do not regret coming here."

Lack of cultural diversity

Both students have embraced Amsterdam as their home base and use their time in the Netherlands to travel across Europe and explore cities: London, Prague, Bern, almost like urbexers. Urban explorers, or urbexers, are people who explore and document man-made structures that are typically abandoned, hidden, off-limits, or otherwise difficult to access.

Although Amsterdam doesn't have many abandoned skyscrapers, its integrated nature and indoor vibe, according to Afton and Rachjana, offer some opportunities. The Amsterdamse Bos (Amsterdam Forest) is a place where many students relax. Afton and Rachjana also like to explore the forest. Both students praise the campus for integrating nature into campus life.

Initially, Rachjana expected to explore more of the city than of the forest. However, Rachjana has noticed a distinct lack of cultural diversity compared to her hometown of Lowell, which has a large Cambodian American community. "I know Amsterdam is known for its international character, but its diversity often lacks the individualistic expression I do see much more back home in the US. Even though I see different groups of people here, they still all look more or less similar."

Birdwatching and thrift shopping

When Afton goes home to the US, he will work for a company in artificial intelligence and cybersecurity, while Rachjana chooses to keep her options open. "Living at Uilenstede has been an amazing experience for us. Amsterdam for us, is a boat tour through the canals, exploring the Amsterdamse Bos, birdwatching, sitting at the dock, and going to thrift shops", Afton says. For students like him and Rachjana, Uilenstede is more than just a place to live. Amsterdam is their home base to explore Europe. AV

Teachers **Jaap Hartevelde** and **Thomas Hansen** are tackling one of the major stumbling blocks for students in the bachelor's Pharmaceutical Sciences. They use videos in which they personally solve assignments.

BY WELMOED VISSER

Teachers share their love for chemistry through videos

Nearly every study program has its stumbling block: that one course where you need to attend every lecture to keep up, where endless practice is required, the one that fills exam rooms with third-, fourth-, and fifth-year students, and the one that sometimes pushes students to quit their studies altogether.

For the bachelor's programme Pharmaceutical Sciences, the first-year course Organic Structure and Chemical Reactivity is the most challenging subject. Exam pass rates hovered around 30 percent for years. However, teachers Thomas Hansen and Jaap Hartevelde have taken it upon themselves to make the course more approachable for students, and they've had remarkable success in recent years.

Not enthusiastic

"Organic chemistry requires practice to master it", says Hansen, an assistant professor and recently appointed course coordinator. "Even if you're naturally good at chemistry, it doesn't

come easily." Organic chemistry deals with the reactivity of molecules with other compounds, both inside and outside the human body. It forms the essential foundation for understanding how drugs work – indispensable for aspiring pharmaceutical scientists.

Nevertheless, many students are not particularly enthusiastic about the subject. "A lot of students find it too chemistry-focused", says Hartevelde, who was hired a few years ago as a junior lecturer to redesign the organic chemistry part within the curriculum, while also pursuing his PhD research. "That's a shame, because it's a beautiful subject, and we really want to convey that passion."

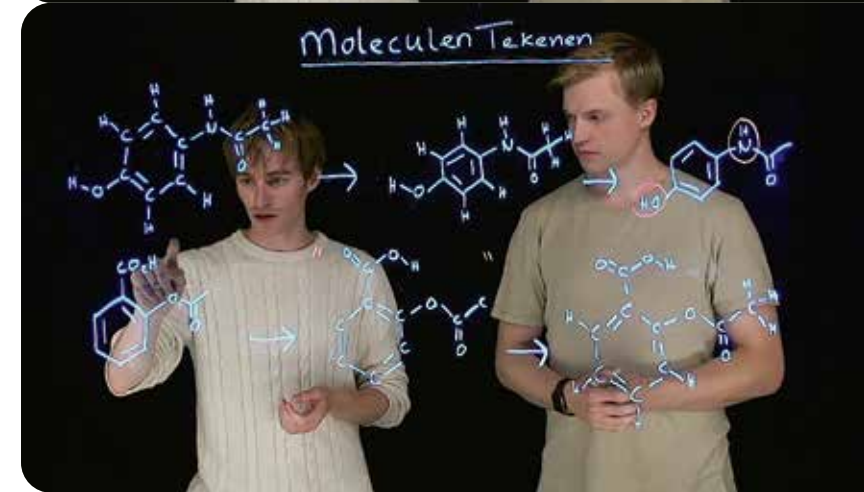
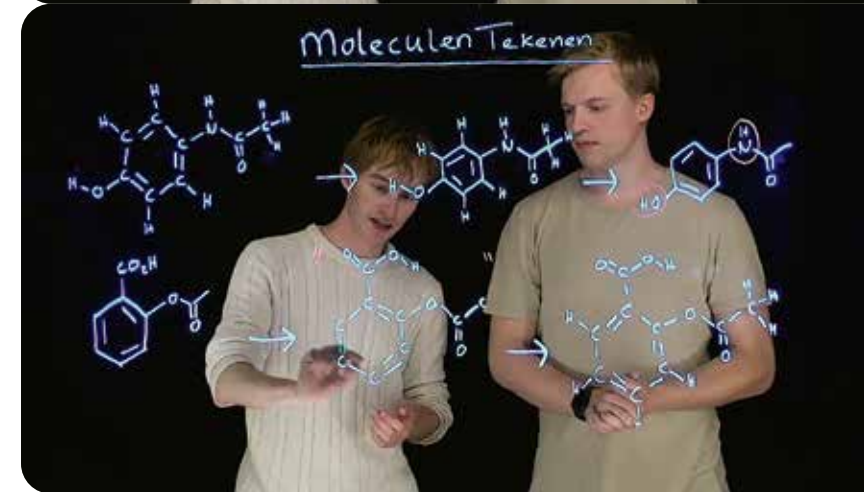
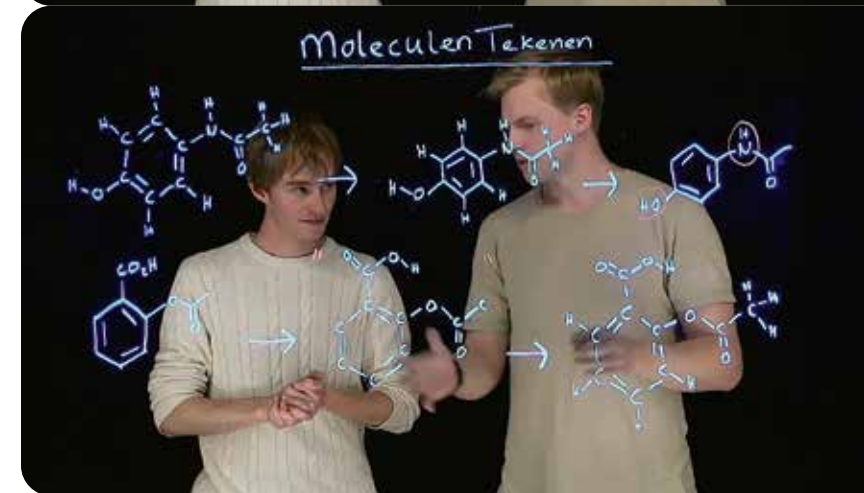
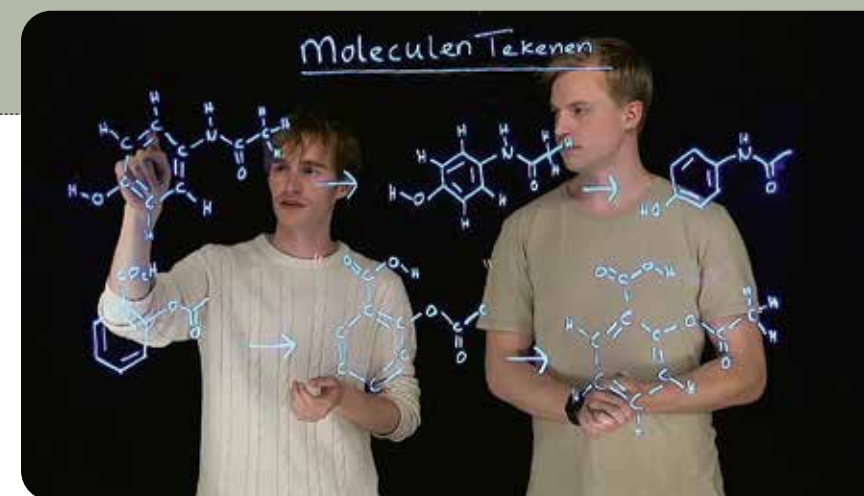
To engage students with the secrets of organic chemistry, Hansen and Hartevelde eventually developed lightboard videos – videos where they use glowing markers to draw solutions on a transparent screen. The videos appear flipped, so the writing displays correctly. "You need to draw chemical reactions to really understand them", explains Hansen. "When you draw and explain simultaneously, students can see exactly what's happening."

Pass rates increased

In the videos, the two teachers stand together behind the screen, naturally alternating their explanations. "Hi, welcome back to Chapter 26, Problem 11." Some videos run up to twenty minutes. But thanks to the natural dynamic between the teachers and their palpable enthusiasm for the material, the videos are never boring.

The effectiveness of their approach is evident from improved exam pass rates, which climbed from around 30 percent to 60 percent two years ago. Last year, the rate dipped slightly to 43 percent. While Hansen and Hartevelde aren't entirely sure why it dipped, they are determined to maintain a pass rate above 50 percent in the future.

Hartevelde and Hansen have truly found their stride with lightboard videos, producing around 120 so far. They began with assignments for the first-year course Organic Structure and Chemical Reactivity and later expanded to cover all assignments for the second-year course Organic Chemistry and Synthesis. Student feedback has been overwhelmingly positive. Many students credit the videos for helping them pass exams. "Sometimes during a tutorial, I suddenly hear my own voice", Hansen laughs. "They're re-watching our videos."

Thomas Hansen (left) and Jaap Hartevelde drawing the molecule structure of paracetamol

"When you draw and explain simultaneously, students can see exactly what's happening"

A refresher

The two educators are now the primary users of the lightboard at VU, managed by the Centre for Teaching and Learning. However, they hope more teachers will explore this and other innovative teaching tools. "There's so much technology available, but many teachers don't know where to start or how to use it", says Hartevelde. "We had to figure it out ourselves at first, and our early videos were far less polished." His advice? Visit the teaching workshop, where experts can guide you – even if you're not tech-savvy.

In addition to solving problems, students expressed interest in short videos explaining theoretical concepts – so-called knowledge clips. Hansen and Hartevelde now produce those too. Noticing that some students struggled with basic knowledge, such as drawing molecules, they created clips on foundational topics. "For those that need a refresher, it's a valuable resource", Hartevelde says.

Beyond videos, Hansen and Hartevelde incorporate quizzes and other active teaching methods. "I've learned that it's good to let students engage actively after about ten minutes of explanation", Hansen says. "For instance, by giving them a question to discuss in pairs. It's become a routine now, and it works smoothly."

Hands-on practice

One frustration for the teachers is that organic chemistry lab practicals for Pharmaceutical Sciences don't coincide with the course itself. "Chemistry is inherently practical—that's the beauty of it", says Hansen. "I only became excited about chemistry when I got to experience it firsthand."

Hartevelde sighs: "When I started here a few years ago, I immediately noticed that issue. I thought it would be an easy fix, but it turned out to be very complex."

Until changes are made, Hansen and Hartevelde are taking matters into their own hands: they plan to produce lab demonstration videos. While it's not the same as hands-on practice, it's the next best thing. **AV**

VUVERENIGING

Voor vrienden van de VU

De oprichters van de VUvereniging wilden in 1879 een andere universiteit in Nederland. Los van de overheid, voor eigen keuzes met een eigen kompas. Een universiteit die staat voor rechtvaardigheid, medemenselijkheid en verantwoordelijkheid voor elkaar en voor de wereld. Zo ontstond de bijzondere universiteit waar iedereen welkom is: de Vrije Universiteit.

De VUvereniging subsidieert jaarlijks met 1 miljoen euro bijzondere projecten en activiteiten op het snijvlak van onderzoek, onderwijs, zorg en maatschappij. Daarnaast organiseren we verrassende en inspirerende evenementen.

De VUvereniging is een maatschappelijk netwerk voor vrienden van de VU.

Lid van de VUvereniging ben je al voor €10 per jaar.

Je bent van harte welkom.

www.vuvereniging.nl

Lid worden kan hier

UNIVERSITY STUDENT COUNCIL

usr@vu.nl | [instagram@vu_usr](https://www.instagram.com/vu_usr) | HG StudentenDok, room OD-12

The university student council is the representative participation council of and for students of VU Amsterdam. The council concerns itself mainly with the quality and accessibility of education at VU Amsterdam and with the student policy of this university. The council consults with the executive board periodically.

Studying is not only for wealthy people

For me, access to education is a fundamental right, but not everyone has the same opportunities to benefit from it. Privilege plays an important role in this. I come from a stable family with sufficient financial resources, which gives me the opportunity to participate in the University Student Council for a year. For me, extracurricular activities such as student councils, a board year and honours programs are of great value for personal and academic development. However, I also see that the current and proposed budget cuts threaten these opportunities. One of the biggest threats to the accessibility of education is the budget cuts at universities. These will impact the courses offered, reduce student guidance, or, in the worst case, lead to the discontinuation of entire programs. As a result, we seem to be losing sight of what is truly important from a societal perspective.

I advocate for policies that are focused on equal opportunities

On top of this comes the long-term study penalty (*langstudeerboete*). This measure, intended to motivate students to finish their studies within the nominal duration, punishes those who are already facing obstacles. Students with disabilities, caregiving responsibilities, or part-time jobs to make ends meet often have no choice but to delay

their studies. For them, this penalty increases financial pressure and reduces their access to education. For first-generation students, it can also result in a decreased likelihood of pursuing higher education. For me, being a student is much more than attending lectures, studying, and going to exams. Being a student also means going out with friends even if you have an early class the next day, procrastinating on that one essay until the last moment, or finally reading a book for leisure after an exam. But thanks to all the new measures, pressure is being placed on these inherent aspects of student life. I am concerned that the gap is growing between students who benefit from privilege and those who have to manage without financial or social buffers. Studying is becoming increasingly something for

people from wealthy families, and this is not only socially detrimental—since we are no longer focusing on developing people with the best potential—but it also feels unjust. In the coming years, significant cuts are planned for VU. I strive this year to advocate for policies that are not only focused on reducing costs but also on equal opportunities. Investing in education is investing in a better future for all of us.

Sanne Valkink
Coordinator for Organization and Finances
usr.sanne.valkink@vu.nl

What's going on

A selection of the topics that the USC is currently considering or negotiating.

- Giving advice and consenting on the **annual year plan**
- Supporting 'facultaire studentenraden' with the 3F merger
- Getting the **USC Canvas page** set up

De OR en de fusiefaculteit

Fusiefaculteit: hoe wat en waarom?

Dit najaar stond bij de Ondernemingsraad als belangrijk onderwerp op de agenda de beoogde fusie tussen de faculteiten Geesteswetenschappen (FGW), Gedragwetenschappen (FSW) en Religie en Theologie (FRT). Verschillende keren heeft rector magnificus, Jeroen Geurts, die verantwoordelijk is voor Onderwijs en Onderzoek, tijdens OR-vergaderingen gepleit voor zo'n fusie.

De Bètafaculteit is immers populairder onder subsidieverstrekkingen dan de hierboven genoemde drie kleine faculteiten. Gezamenlijk zouden zij zich veel sterker kunnen profileren dan elk afzonderlijk.

Ook collegelid Marcel Nollen, verantwoordelijk voor de bedrijfsvoering van de VU en eerste aanspreekpunt vanuit het college naar de OR, verdedigde de fusie vanwege de mogelijkheden om dubbele taken, vooral in de ondersteuning en in het management, te verminderen. De vrijgekomen middelen, zo'n één miljoen euro, kunnen dan benut worden om elkaar te versterken. De nieuwe faculteit zou 'Faculteit der Sociale en Geesteswetenschappen' moeten heten.

De inbreng van de OR

De OR zag weliswaar de verschillende voordelen van de fusie in, maar wees daarnaast op het risico voor het voortbestaan van de Faculteit Religie en Theologie (Faculteiten zullen in de nieuwe vorm *School* heten) op langere termijn. Zou die *School* niet ondergesneeuwd raken in de nieuwe gefuseerde grote faculteit? Mondeling werden er wel garanties gegeven, maar bijvoorbeeld niet in de nieuwe naam. Als in de naamgeving de woorden religie en/of theologie terugkomen, zou dat een tegenargument, zou er wel eens bij de andere 'bloedgroepen' religiestress kunnen ontstaan. Niet iedere wetenschapper anno 2024 wil worden geassocieerd met religie en/of theologie. Dit punt woog zwaar, want de identiteit van de VU is mede gestoeld op religieuze waarden, zoals het spreken van de waarheid waaraan in tijden van fake news zo veel behoefte is.

Los van de toelichting die het CvB aan de OR had gegeven, vonden de raadsleden de schriftelijke onderbouwing mager. Hoe komt bijvoorbeeld het bestuur van de nieuwe faculteit eruit te zien? Een *School* voor iedere oud-faculteit of alleen een *School* voor oud-FRT om zich beter te kunnen profileren? Hoe wordt de medezeggenschap ingericht? Drie leden van de oude onderdeelcommissies (ODC) selecteren, wachten op nieuwe verkiezingen of direct indelen? Ook het faculteitsreglement moet worden aangepast aan de nieuwe situatie.

Met bovenstaande dilemma's kreeg de 'centrale' medezeggenschap, de OR te maken via de contacten met de decentrale medezeggenschap: de onderdeelcommissies (ODC's).

De OR werd min of meer onder druk gezet want per 1 januari zou de fusie moeten starten.

Het OR-advies aan het CvB

De OR vond daarom dat eerst de onderbouwing beter op orde moest zijn: zowel het faculteitsreglement als de medezeggenschapsstructuur moet helder en transparant zijn. Daarom stelde de OR voor om een kwartiermaker/beoogd decaan aan te stellen. Deze zou wel per 1 januari kunnen beginnen om in nauwe samenwerking met het CvB, de OR en de nog bestaande ODC's bovenstaande taken uit te voeren. De nieuwe faculteit zou dan wat de OR betreft rond het begin van het nieuwe collegejaar kunnen starten.

Besluit van het college

Mondeling verzette het CvB zich tegen deze vertraging. Het college wilde, ook onder druk van de opdoemende bezuinigingsopgave, snelle actie. Wat de OR betreft zou dat ten koste gaan van de zorgvuldigheid. Na mondeling overleg is het CvB onlangs met een schriftelijk besluit gekomen waarbij het een betere onderbouwing geeft en de nieuwe faculteit per 1 april laat ingaan. De beoogd decaan/kwartiermaker krijgt dus volgens dit besluit geen acht maanden, maar drie maanden om de integratie goed in de steigers te zetten. Naar de mening van de OR is dat wel aan de krappe kant.

Hoe nu verder?

Aangezien het college niet alle adviezen van de OR heeft overgenomen (zoals de nieuwe naam en het uitstel tot het nieuwe studiejaar voor de nieuwe faculteit) geldt er een schorsingstermijn van een maand, waarin de OR zich kan beraden over het zo goed mogelijk faciliteren van dit proces. Hierbij kunnen de raadsleden in de OR, die immers de ogen en oren van de organisatie zijn, ook jouw input goed gebruiken. Laat je mening en suggesties daarom weten via ondernemingsraad@vu.nl.

Marius Rietdijk, voorzitter Ondernemingsraad

Colofon

Commissie Communicatie OR: Marius Rietdijk, Aalt Smienk, Marlies de Vries
Beeld: Marieke Wijntjes
Vormgeving: VU Designstudio

[facebook.com/ondernemingsraad.vu](https://www.facebook.com/ondernemingsraad.vu)

De identiteit van de VU is mede gestoeld op religieuze waarden, zoals waarheid spreken, waaraan in tijden van 'fake news' zo veel behoefte is.

Caesar Film

Megalopolis

Rialto VU

Nieuwe
Universiteits-
gebouw
De Boelelaan 1111

Megalopolis

Draait vanaf
donderdag 12
december

Check de agenda
en speeltijden op
rialtofilm.nl

Als er één regisseur is die lekker achterover zou mogen leunen, is het Francis Ford Coppola wel. Maar zelfs op 85-jarige leeftijd is de Amerikaanse regisseur, beroemd om filmklassiekers als *The Godfather* en *Apocalypse Now*, nog lang niet klaar met films maken. Zijn nieuwste project *Megalopolis* bewijst dat wel. Het script schreef hij al begin jaren tachtig, maar het lukte toen niet om het geld bij elkaar te krijgen. In 2001 en 2007 probeerde hij het opnieuw, maar ook toen liep het spaak. In 2019 pakte hij het project toch weer op, en dit keer met succes. Het resultaat is een groots spektakel waarin Coppola de val van het Romeinse Rijk op zijn eigen manier tot leven brengt.

Pieter Greup, online marketing

RIALTO
VU

Powells

Sporten tijdens de feestdagen

Je hoeft als medewerker of student tijdens de feestdagen niet te stoppen met sporten. Het Sportcentrum VU is open, al hebben we tijdens kerst en rond de jaarwisseling op beide locaties afwijkende openingstijden.

Zo is het Sportcentrum Uilenstede op 24 december en 31 december geopend van 8 tot 15 uur. Deze locatie is op 25 en 26 december en 1 januari gesloten.

Het Sportcentrum in het rode gebouw van OZW op de VU-campus is tijdens de kerstperiode gesloten van maandag 23 december tot en met zondag 5 januari.

We zien je daar graag vanaf 6 januari weer verschijnen.

Ruben Langenhuizen, communicatie & marketing

Sportcentrum | VU

Sport- centrum VU

VU campus
(OZW-gebouw)
Boelelaan 1109
020-5983656

maandag-vrijdag:
12-20 uur
zaterdag en
zondag: gesloten

Uilenstede
Uilenstede 100
020-5985090

maandag-vrijdag:
08-23 uur
zaterdag en
zondag: 10-18 uur
sportcentrumvu.nl

Arndt van den Akel

Ontwapenend brutaal

VU Griffioen

Nieuwe
Universiteits-
gebouw
De Boelelaan 1111

En dan nu Anne Neuteboom

Woensdag
22 januari

Aanvang: 20.30 uur
Toegang: 11,50 euro
voor studenten, 16
euro voor VU-
medewerkers
griffioen.vu.nl

In de eerste maand van het nieuwe jaar wil je deze cabaretvoorstelling echt niet missen. We hebben het over Anne Neuteboom, genomineerd voor Neerlands Hoop. Anne wil iets spannends. Iets anders. Misschien... iets gevaarlijks? Iets waarvan je brein uit elkaar klapt. Een avond Neuteboom voert je langs bizarre gedachtekronkels en geestige woede. Ze worstelt zich, nog altijd gefrustreerd, en op onvoorspelbare wijze het leven door. Ga je mee? Een willekeurige greep uit de recensies zeggen eigenlijk al genoeg: 'Anne Neuteboom straalt de ontwapenende dubbelheid van de mens uit. En is nog heel geestig ook', *Theaterkrant*. 'De Utrechtse cabaretière wist al meermaals te ontwapenen met haar uitstraling van het meisje met de grote mond en het kleine hartje', *Trouw* en de nominatie Neerlands Hoop noemt haar een frisse wind in het cabaretlandschap. Laat haar maar waaien.

Femke Idzes, cultuurmarketeer

VU | GRIFFIOEN

Vurige curry

SFEER Zodra je een voet over de drempel zet wordt duidelijk dat je ergens in India binnenstapt. De Indiase muziek komt je tegemoet, ook kun je veel Indiase gezinnen een maaltijd zien delen. Het restaurant is vrij ruim, de stoelen zijn comfortabel, verder is de inrichting niet bijzonder.

ETEN Alles is vegetarisch. Mijn tafelpartner en ik delen de curry's Palak Paneer en een andere groentecurry. Ze serveren er rijst bij. We vroegen de ober om een minder pittig gerecht, maar we staan evengoed in vuur en vlam. Voor de curry's moet je dus een liefhebber van pittig eten zijn. De curry met spinazie en paneer vind ik het lekkerst. En het drankje mango lassi.

BEDIENING Vriendelijk, hoewel je soms even moet wachten. Het is geen probleem als je assertief bent.

TIP Mango lassi is een lekker zoet en verfrissend drankje. Als je het gerecht te pittig vindt, vraag er voor de verkoeling een beetje yoghurt bij.

AANRADER Ja, zeker als je zin hebt in Indiase gerechten.

PRIJS Betaalbaar. We eten en drinken voor onder de 50 euro.

Rivka Elbaz, masterstudent marketing

Saravanaa Bhavan

Stadhouderskade
123 H
saravanaabhavan-
amsterdam.nl

Wil je ook GRATIS
ETEN, in ruil voor
een restaurant-
recensie?
Mail
naar redactie.
advalvas@vu.nl.

Nu in de reclame!

David Ogilvy, alias 'de vader van de reclame', sprak in 1963: "Man is at his vilest when he erects a billboard." Dik zestig jaar later blijkt zijn citaat actueler dan ooit.

Advertenties zijn niet meer alleen irritant, maar worden inmiddels gezien als de wortel van het kwaad. Of op z'n minst als belemmering voor een betere wereld.

Zo trokken kinderartsen en gezondheidsorganisaties pas nog aan de bel met een brandbrief waarin ze waarschuwden voor 'tieners die 140 kilo wegen'. Daarom moet het kabinet werk maken van een verbod op reclame voor ongezond eten. Eerder werd het promoten van tabak, alcohol en gokken al aan banden gelegd.

De laatste jaren moet de reclamewereld een nieuwe tegenstander dulden. De milieubeweging heeft haar pijlen gericht op vervuilende reclames, van tv-commercialen over vliegvakanties tot de billboards van Shell. Het gemeentebestuur van Den Haag raakte overtuigd en pakte een wereldprimeur: vanaf 1 januari 2025 zijn alle fossiele reclames daar verboden.

Ironisch genoeg is de meest verguisde reclameslogan aan het klimaatfront niet afkomstig van een megalomane multinational, maar van een overheids campagne over duurzaamheid: 'Een beter milieu begint bij jezelf.' Koren op de molen van bedrijven, zeggen critici, gezien die volgens de slagzin gevrijwaard lijken van noodzakelijke offers.

Zoals het omarmen van de beroemde Postbus 51-leus het bedrijfsleven

ontziet, zo impliceert het verwerpen ervan dat de consument (nog) niet in de spiegel hoeft te kijken. 'Een beter milieu begint bij KLM', afficheerde Milieudefensie. Eerst zij, dan wij.

Ten behoeve van onze onschuld blazen we de macht van grote bedrijven, en in het bijzonder hun marketing, daarom graag op. Iedereen kent de spookverhalen over de mysterieuze natuurkrachten waaraan een argeloze consument onderhevig is zodra die een stap in de supermarkt zet. De volgorde van afdelingen, de indeling van de schappen, de kortingsacties; alles schijnt psychologisch te zijn doordacht, zodat we ons mandje tjokvol gooien. Wanneer we een chocoladereep extra

op de kassaloopband smijten, is het dus verleidelijk om dat ondoorgroendelijke marketingapparaat maar de schuld te geven. Ook al heeft het misschien - als we heel eerlijk zijn - voor een deel te maken met onze eigen ruggengraat.

Met fossiele reclames is het net zo. Zwichten we voor een retourtje Barcelona, dan zijn die spotjes over vliegvakanties de perfecte stok om mee te slaan. Om het eeuwenoude concept van een eigen vrije wil aan diggelen te slaan. Dan blijven we zelf tenminste ongedeerd.

Tijdens hun kerstinkopen worden de Hagenezen voor de laatste keer verleid door vervuilende reclames. Ze zullen ze nog gaan missen.

Wout van Zaale
tweedejaars media
& journalistiek

Dido Drachman
illustrator
en striptekenaar

